

ת"פ 5457/02/18 - מדינת ישראל נגד מלהם בן צלאח מחיסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5457-02-18 מדינת ישראל נ' מחיסן
תיק חיצוני: 124674/2017

בפני המאשימה נגד הנאשם
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים
מלהם בן צלאח מחיסן ע"י ב"כ עוה"ד פארס מוסטטפא

החלטה

זוהי בקשת הנאשם לביטול כתב האישום בשל אי קיום חובת השימוע, הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **החדס"פ**).

טענות הצדדים

הנאשם מואשם בביצוע עבירות אלימות (אירוע ממרץ 2017). כתב האישום הוגש בפברואר 2018. הסניגור טוען כי מכתב היידוע המופיע בחומר החקירה כלל לא נשלח לנאשם ע"י המאשימה, וזאת נוכח בדיקת הדבר באתר רשות הדואר, שם לא נמצא מספר הפריט המבוקש. מכאן, שלדעתו, לא הוכח משלוח המכתב. לכן, הוא עותר לבטל את כתב האישום, כדי לאפשר עריכת שימוע. המאשימה טוענת מנגד, כי הסניגור לא הצליח להוכיח את אי-משלוח המכתב, שכן בתיק מצוי בול הדואר הרשום, וממילא, במועד שבו ביצע הסניגור את הבדיקה מול רשות הדואר, למעלה משנה מעת המשלוח, לא ניתן לקבל נתונים על אודות המשלוח, אך איך בכך כדי להוכיח כי דבר הדואר לא נשלח. בהקשר זה היפנתה ב"כ המאשימה לאתר רשות הדואר ול"מדריך" שם. מכל מקום, עותרת המאשימה לדחות את הבקשה בטענה כי מדובר בפגם פרוצדוראלי, שניתן לרפא בדרך של שימוע בדיעבד.

דין והכרעה

כבר נקבע הן בחוק והן בפסיקה, כי קיומו של הליך שימוע הוא נדבך מהותי בקיומו של הליך הוגן, שנועד לאפשר קיום מהותי של זכות הטיעון טרם הגשת כתב אישום, שהיא לכשעצמה, פעולה בעלת משמעות מרחיקת לכת לגבי עתידו של אדם [ר' דברי הסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 64) (זכות השימוע), התשנ"ט-1999 **הצעות חוק 2802** (27.01.99), עמ' 376].

אין דומה קיומו של שימוע במועדו, דהיינו, טרם הגשת כתב האישום, לקיום שימועו בדיעבד - לא מבחינת מראית פני הצדק, ואף לא מבחינה מהותית, שעה שלאחר שהוגש כתב אישום מדובר ב"מעשה עשוי", ויש חשש כי הדבר ישפיע על שיקול דעתה של המדינה, הגם שעומדת לה חזקת התקינות המינהלית.

נדמה שבענייננו לא הוכח, כי המאשימה אכן שלחה את מכתב היידוע, וקיומה של מדבקת דואר אינו מספיק כדי להוכיח זאת. לטעמי הנוהג של "שגר ושכח" אינו נכון וראוי, במיוחד כאשר מדובר ברשות אכיפה. אין זו פעם ראשונה שטענות מעין אלו עולות ואף מתקבלות. לכן, אינני רואה טרחה מרובה בכך שיקויים מנגנון מעקב עתי על משלוח דברי דואר רשומים, באמצעות אתר רשות הדואר, בטווח הזמן שבו ניתן לקבל תוצאות חיפוש על אודות דבר דואר רשום. הדבר יהיה לתועלת בטווח הארוך, הן למאשימה והן לנאשמים.

מעבר לכך, אין מקום להטיל את הנטל על הנאשם, לעקוב אחרי משלוח דואר רשום, עליו אינו יודע, ועליו אינו אחראי בתור הנמען.

עוד ייאמר, כי טענת השיהוי בדבר העלאת הטענה אינה במקומה, שעה שלמעשה הטענה הועלתה בדיון הראשון המהותי שבו נכח הנאשם. מנגד, אף לא נטען לשיהוי בהגשת כתב האישום נוכח לוחות הזמנים.

נוכח כל האמור, הפגם של אי-שליחת מכתב היידוע יורד לשורש מהותו של ההליך ההוגן, ועל-כן הבקשה מתקבלת. **לכן, אני מורה על מחיקת כתב האישום ועל ביטול הדיון הקבוע ליום 27.5.2020.**

המאשימה תערוך לנאשם שימוע בתוך 60 יום מעת קבלת החלטתי זו, ויש לראות בהחלטה זו, בגדר "מכתב יידוע" לנאשם.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תש"פ, 21 מאי 2020, בהעדר הצדדים.